զծաղիկ ան՟պտիս զհեղան՟գի եղբարքս մեր Վ՟գԹՆ(!), զԳր՟գրն, զՎ՟գնն, զՑհէ՟սն, զՑկ՟բն, զԵրեմիայն։ Եւ ած զձեզ յիշէ ի փառս և ի պ՟ու. անուան իւրոյ, ամէն։

333ա Թովմայի ձեռքով.

Ցերեսս անկեալ աղ՟չեմք զմանկունս եկեղցոյ, յիշեսջիք ի բարին ք՟ս. զհ՟գր հայրն իմ զՄթ՟ս կրօն՟ւրն եւ զմրՑիա՟ւր ծնօղքն զՍտ՟փս և զՇամչա և զՄկ՟չ ք՟ն հօրեղբ" և զՄկ՟չ միայն՟կն և զեղբայրքն մեր զՑ՟նս․ ք՟ն և զՍօլթանշա՝ հանգու՟ցլ ի ք՟ս։ Եւ զկենդանիքն զՅո՟վէս և զպ՟րն Գօրգի մելիքն. զԱռխ՟ակէան և զԱմիրմելիքն։ Եւ ա՟րրիչն ա՟ծ զձեզ յիշէ. ամէն։

Թովմայի ձեռքով.

337բ Զպիտ" անուն վ՟դտս Թ՟վմա և զեղբօրորդիքն մեր զՆերսէս, զԿ՟պտ, զՎրդանէս, զ՟պրն Գրի՟գր և չորեսին սկզունքն՝ Զեւատշա, Զապտլմսեհ, զՄերուն, զԱքնդար։ Այլ և զփոքունքն զՄելքիսէթ, զՄխիթար, զՍ՟փս, զՅոհ՟էս և զՑկ՟բ։ Եւ զհանգուց՟լքն ի ք՟ս Յիշեսջիք ի բարին ք՟ս և ա՟ծ զձեզ յիշէ աստ և ի հ՟դձլն. ամէն։

342ա Ցիշ՟ակարան ս՟բ գրոցս մեկնութ՟ն առաքելոյն Պօղոսի

Փառք քեզ անճառ ա՟ծ միագոյ՝ յատկադէմ և զուգապատիւ, երեքանձնեայ դիմաւք ի մի բնութ՟ի և յ՟ածութիւն կատարեալ, հայր եւ որդի եւ ս՟բ հոգի յաւիտ"նս ամէն։

Արդ ես մեղապարտս ի մանկունս կաթուղիկէ սուրբ եկեղեցւոյ եւ վերջին ծնունդս ի կարգս վ՟դպացն առաջնոյ, սոսկ անուն վ՟դտ Թովմա, ա՟ծային բանին խնդրաւղ եւ ճ՟շտ իմաստից հոգւոյն սրբոյ փափագաւղ։ Ի խնդիր եղեալ գերազանց ա՟ծաչունչ կտակի մեկնութ՟ն ա՟ծաբան ա՟ռքելոյն Պաւղոսի եւ ի պարգեւաց հոգւոյն սրբոյ գտի մեկնեալ եւ թարգմանեալ, համառաւտեալ և ի միասին հաւաքեալ ճ՟շտասէր և ուղղադաւան վարժապետացն մերոց, ի կրկին ազգաց՝ Յունաց և Ասորոց՝ ք՟սածաւալ աղբերն եւ անմուտ արեգական Յովհաննու Ոսկեբերանի եւ երջանիկ ս՟բ հաւրն մերի ճգնաւորի և վ՟դպի Եփրեմի Խորին ասորոյ, բայցայայտ և պարզ տեսութ՟բ մտաց վ՟դտաց և ի լուսաւորութ՟ի գրոց ա՟չկտաց անձանց։ Որ էր թաքուցեալ յանկեան ուրեք ի խաւարի ագիտութ՟ն, անփոյթ եղեալ յուսումնասիրաց անձանց վ՟ս դառնութ՟ե ժմկ՟աց պատահմանց եւ վասն ուերման մերոց աշխարհաց։